

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Kedves Testvérek, kedves szekszárdi hívek!

Engedjétek meg, hogy így, néhány sorban bemutatkozzam, hiszen a plébános úr meghívott, hogy ott nálatok ezévből a szokásos adventi triduumot megtartsam.

Werner József a nevem, Pécsen születtem, ott is nevelkedtem. A ciszterciata atyák Nagy Lajos gimnáziumában tanultam, és úgy emlékszem, már tizenhat-tizenhet éves koromban éreztem, hogy Isten a misszionáriusi életre hív meg. Ezért érettségi után 1947-ben, az Isteni Ige Társaságának, egy kizárólag missziós rendnek kőszegi misszióházába kértem felvételemet.

A szerzetesi és papi kiképzésem Németországban, Angliában és Svájcban folytatódott, mert akkoriban hazánkban az egyházüldözés alatt a mi társaságunkat is feloszlatták. 1956 májusában előljáróim a távol-keleti Fülöp-szigetekre küldtek ki, ahol húsz éven át működtem egyszerű, szegény, de kedves és vendégszerető maláj halászközösség között.

1976-ban Olaszországba helyeztek át, először Rómába, ahol tíz évig a központi házukban teljesítettem szolgálatot különböző beosztásokban, majd hat évig az észak-olaszországi (dél-tiroli) Bolzánóban.

Mivel pedig a kilencvenes évek elején hazánkban ismét lehetségessé vált a mi rendünk munkája is, az általános előjárónk kívánságára hazajöttem, hogy mint novicius-mester, segítsek azon fiatalok kiképzésében, akik hozzánk szegődnek. Mert a Jóisten ma is, itt Magyarországon is támaszt missziós hivatásokat, azaz meghív fiúkat (és lányokat), akik később mint hithirdetők viszik majd Krisztus evangéliumát, örömhíret oda, ahol azt még nem, vagy nem eléggé ismerik.

Örülök, hogy rövidesen találkoznunk fogunk, hogy együtt készüljünk fel Karácsony ünnepére, Urunk, Jézus Krisztus földi születésnapjára.

Werner József, SVD

A katolikus iskola végleges helyére költözhet! (?)*

Tisztelt Hívek!

Az egyházközség képviselőtestületének kérésére írom e felvilágosító sorokat. Célom az, hogy egyházközségünk tagjai megfelelő ismerethez jussanak a Katolikus Iskola elhelyezésével kapcsolatos kérdéssről.

Sajnos a sajtó, és a városi TV sem tudósított megfelelő pontossággal és részletességgel (tudatosan?) az ezzel járó nehézségekről. Így a városban „sikerült” olyan hangulatot teremteni, ami már-már egyházellenesnek minősíthető. Állampolgárok nyilatkoznak meg e kérdéssről úgy, hogy ismeretlen számukra az összefüggések láncolata, és így adnak hangot felháborodásuknak. Arról persze senki sem tudósít, hogy hány embert tölt el örömmel az elhelyezés végleges megoldása.

Talán időrendi sorban látható legjobban a történet.

1992-ben az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek visszaigénylik az 1948-ban államosított intézményüket (Bezerédj u. 15.) 1991. XXXII. tv.

1993. I. 18. az Egyházközség megalapítja a Katolikus Iskolát úgy, hogy a tanítás szeptember 1-től beindul.

1993. VI. 14. A visszakapott ingatlant (Bezerédj u. 15.) a város kérésére a rend elcseréli a Kecskés F. u. 9-11. sz. ingatlanokra. (A Kecskés F. u. 11-ben városi óvoda működik még a mai napig is.)

Részlet a Nővérek leveléből:

„Az eredeti tulajdonunkat képezett Bezerédj u. 15. épület részünkre történő átadásáról nem azért mondtunk le, mert udvarán új tornaterem épült, mert ennek értékét a törvény szerint a költségvetés megtérítette volna a városnak, hanem azért fogadtuk el az önkormányzatnak a Kecskés F. u-i ingatlanra vonatkozó csereajánlatát, mert nem akartuk, hogy a Bezerédj u. 15-ben elhelyezett speciális iskola fogyatékos egészségű gyermekeit új helyre telepítse és ezzel nehéz sorsukat súlyosbítsa.”

A csereszerződés szerint a város vállalja, hogy 1995. augusztus 1-ig a Kecskés F. u. 11. sz. ingatlant felszabadítja és a rendi iskolának átadja (ez nem történt meg a mai napig).

1993. IX. 1. Az iskola működése megindul a katolikus óvoda épületrészben (I. oszt.)

1994-ben (Horn kabinet működik) Nem érkezik meg a 30 millió Ft. a költségvetéstől az ingatlan (Kecskés F. u. 11.) kártalanítására. (Törvény szerint ha önkormányzati ingatlant egyházak visszaigényelnek, úgy az értéket a magyar állam az önkormányzatoknak megtéríti).

Nem indulhat el az új városi óvoda építése.

1995-ben sem érkezik meg a 30 millió kártalanítási összeg.

Ekkor már három osztály kezd meg a tanévet. (Ideiglenes helyen, nagy zsúfoltsággal.)

1996. júniusában átutalják a városnak a fenti összeget, csupán az a nehézség, hogy az infláció miatt ez az összeg már elégtelen egy beruházáshoz.

1996. IX. 1-vel már négy osztály kezd meg a tanévet különböző szükség elhelyezéssel.

1996-ban az egyházi szervezetek és Szekszárd város önkormányzata folyamatosan kapcsolatot tartott, és az alábbi lehetőségeket vizsgálta:

- Bezerédj u. 1. (átépítéssel)
- Bezerédj u. 11. (átépítéssel)
- Bezerédj u. 11-15.
- Gyermekek Háza

Minden esetben anyagi és gyakorlati szempontok képezték a vizsgálódás alapjait. Tapasztalható volt, hogy kis érdekcsoportok tartottak demonstrációt a változás ellen.

Összegezve:

– A város nem tudja a Rend tulajdonában levő ingatlant felszabadítani (Kecskés F. 11.)

– A városnak biztosítani kell az I-VIII. oszt. oktatás feltételeit (közoktatási törvény).

– Gyermekek Háza intézmény funkcióit átmeneti időre a Babits Mihály Művelődési Központ, Művészetek Háza, Szabadidő Központ átvállalja.

– 30 millió Ft. összeggel a város rendelkezik, így a közgyűlés a Gyermekek Háza ingatlant látta a legjobb megoldásnak és adja a Rend tulajdonába csereszerződéssel úgy, hogy a Rend az értékkülönbséget 1999. XII. 31-ig kifizeti (60 millió Ft.).

Ezzel az ingatlan cserével végleges helyére költözhet az intézmény (1997. VI.1.). A „szolgáló” egyház egy lehetőséget kapott, hogy megfelelő színvonalú keresztény neveléssel egy tisztességesebb társadalom erkölcsi alapjait építhesse. Így válhat a jövő nemzedéke a keresztény értékek tudatos képviselőjévé, ezáltal a nemzet tartópillérévé.

Szekszárd, 1996. december 8.

Posta Péter

önkormányzati képviselő KDNP

*A „Délvidék” c. újság népi kezdeményezés szervezéséről tudósít (1996. XII. 5. száma)

Ui.: Kedves Olvasó!

Ha netán találkozik ellenvéleményekkel, úgy vegye a fáradságot és magyarázza meg beszélgető partnerének, hogy nem a „hatalomra éhes” egyház cselekedte ezt, hanem az önkormányzat választotta a saját érdeke szerinti legjobb megoldást!!!P.P.

Ortodox Karácsony

Vendégségben jártunk Dujmov Milán atyánál, a Medinán élő szerb ortodox lelkésznel, aki érdeklődésünkre elmesélte nekünk, hogy ők hogyan várják és ünneplik a karácsonyt, és az ezzel kapcsolatos rendkívül gazdag népi- és egyházi szokásokat. Természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen különösen a népszokások családonként, illetve tájegységenként változhatnak.

„Legelőször azzal kezdeném, hogy a szerb ortodox egyház a régen használatos Julianus-naptár szerint tartja meg az ünnepeit, így a karácsonyt is. Mivel a jelenlegi Gergely-naptár, és a Julianus-naptár között 13 nap eltérés van, így mi a Gergely-naptár szerint január 6-án ünnepeljük a szentestét.

Az előkészületek 40 nappal előtte kezdődnek meg, de mi nem nevezünk adventnek, hanem 40 napos böjtnek.

Szenteste napján már reggel 8-kor a nagyobb egyházközségek liturgiát tartanak, mely végén nagyon sokan áldoznak. E napon a háziasszonyok sok jellegzetes ételt készítenek, ilyen például a „díszített kalács”, ami kerek formájú, kenyértésztából készült kalács, aminek a tetejére szintén kenyértésztából kiformázott növényeket és állatokat tesznek. A kalács közepébe bazsalikomot szúrnak, és köréje piros cérnát tekernek ördögűzés céljából. A másik jellegzetes étel a „csesznyica” (kerek és lapos díósrétes), amibe egy fémpenzt is belesütnek. A kalácsoknak adott kerek forma a végtelenséget jelzi. Szenteste délutánján nincsen

istentisztelet, de az est beálltával megkondulnak a harangok, jelet adván a családfőnek, aki ünnepi ének kíséretében beviszi a szalmát a ház egyik szobájába. A szoba négy sarkába átlós irányba diót dob, keresztet szimbolizálva. Rögtön ezután a délután szedett tölgyfaágat az udvaron elégetik, majd az este folyamán a gyerekek betlehemeznek. A szenteste ünnepi vacsorája szigorúan böjtös (pl. hal). Nálunk nem szokás az éjféli mise, hanem másnap hajnalban 4 órakor van istentisztelet.

Tehát másnap, amikor véget ér ez a hajnali istentisztelet, a pap feltartja a keresztet, és háromszor ezt mondja: „Krisztus megszületett!”, amire a hívők válasza: „Valóban megszületett!”. Utána a délelőtti folyamán van még ünnepi liturgia. A hívek ekkor már a szokásos „jó napot” helyett a „Krisztus megszületett” köszöntéssel üdvözlik egymást. A köszönésnek ez a formája újévig megmarad. Az ünnepi ebéd során, miközben énekelnek, megtörik a „csesznyicát” és akihez a belesütött pénzdarab kerül, annak a néphit szerint szerencséje lesz az elkövetkezendő esztendőben. Utána egy almát szelnek annyi felé, ahány tagú a család, ez a szokás az egységet jelenti.

Karácsony másnapja Szűz Máriának van szentelve, és a harmadnap pedig Szent István első vértanúnak.”

Érdekes volt hallgatni a számunkra kévéssé ismert szokásokat, pedig ezeket a közvetlen környezetünkben a mai napig gyakorolják, ápolva az ősi hagyományokat.

Koppány Emese és Koppány Péter

DR. FÖGLEIN JÁNOS

Jöjj Karácsony!

Jöjj! Ó szép karácsony!
Váltsd meg a szíveket!
Ne keseredjenek – egészen –
színtelenre, szürkére!

Lángolj! örök fénylő;
kisdéd – Isten szíve!
Melegíts, tüzelj, – égess!... –
Minden emberszívet!

Hozz égi örömet!
Jót és boldogságot,
hogy a lelkünk égjen,
ahogy Pünkösöd lángja.

Lánglelkű Kisjézus!
Szállj be szíveinkbe!
Szeretet és béke:
legyen emlegetve!

Legyen ünnepelve!
a Karácsony „Lelke”...!
a Szeretet: égő békéje...!
gyönyörű szemed: éke!

Lelked bekezdése,
hirdesse: Istent!
S a Mennyeket –
’hol szeretet, s dicsőség
harsonázza emelten!
Szent, Szent, Szent az Isten!!!
Ez tölt be mindent;
A Szentséget és a lelkeket.

Amen

Diakónus-szentelés az Örök Városban

Egyházközségünknek nagy eseménye volt, hiszen egy fiatal, aki itt nőtt fel közöttünk, Isten meghívott, hogy elkötelezetten neki szolgáljon. Keresztény közösségnek alig van nagyobb öröme, mint amikor sorából valaki vállalja a papi hivatást. Már igen régen volt, amikor az utolsó szekszárdi fiatalembert, Bíró Lászlót, Cserháti püspök úr pappá szentelte. S most újra örülhet a szívünk, hiszen egy újabb László lett a papi rend tagja, noha még csak diakónusként. Hegyi Lászlót a Lateráni bazilikában a bíboros 28 társával együtt ünnepélyes keretek között diakónussá szentelte. A meghatározó szertartáson jelen voltunk néhányan a szekszárdi egyházközségből is, hogy Laci-val és családjával közösen ünnepeljünk.

Tele izgalommal és várakozással indulunk el az Örök Város felé. Az őszi színeiben pompázó erdők, a hófödte hegycsúcsok, a sebesen folyó patakok, a csodásan megalkotott természet látványa már az első perctől valami hatalmas dologra hangolta a lelkünket. Így érkeztünk Rómába, ahol Attila atya lett a kalauzunk. Aki ismeri őt, az előtt nem kétséges, hogy milyen idegenvezetésben volt részünk. Felkészültségét, tu-

dását minden percben megcsodálhattuk, miközben meglevenedtek a művészettörténet-tankönyvek lapjai úgy, hogy emellett a lelkünkre is volt gondja. A hatalmas bazilikák, a Colosseum és a Pantheon tagadhatatlanul csodálatos látvány, de a szentelés pillanatában mindez elhalványult.

Igazán a szentmisék voltak emlékeztetők: az első a Magyar újraépítésében a Szent Péter bazilika altemplomában, ahol a magyar szentek társaságában Szt. Istvánon keresztül a saját zárandok-életünkről elmékedtünk, s készültünk, hogy Róma megtekintése is csupán ezen zárandok-életünk egy állomása legyen. A sok templom és emlékek között nagy hatással voltak ránk a katakombák, ahol valahogy nagyon közelinek éreztük azoknak a szenteknek a társaságát, akik életüket adták Istenért. A Priscilla-katakomba egyik családi sírhelyénél volt az a szintén emlékeztető szentmise, ahol hálát adtunk zárandoklatunkért, és ahol Laci a szentelése után először szolgált a szentmisében mint diakónus, s a legfontosabb dologról, a helyes szeretetről elmékedett. A katakomba szűk folyosóján szépen szólt a magyar ének gitárkísérettel. Hálát adtunk

Istennek, hogy meghívta Lacit szolgálatára, és hogy ő meghallotta ezt a hívást és követte azt. Imáinkkal kísérjük továbbra is életét, hogy Istennek és embereknek mindjobban kedvük teljék benne!

Ec kert József és Rita

Kórház – szociális otthon

„Amit a legkisebb testvérek közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25, 40)

Ez kötelező missziós parancs minden kereszténynek. De hogyan tudom Krisztust közvetíteni? Úgy, hogy a hitemet beviszem a mindennapi élet gyakorlatába és addig gyakorolom, míg végre a másik emberben meglátom Krisztust. Jézus széles választékot kínál a Máté ev. 25. fejezet 35-36 versben:

„Éhes voltam és adtatok ennem. Szomjas voltam és adtatok innom. Idegen voltam és befogadtatok. Nem volt ruhám és felruháztatok. Beteg voltam és meglátogattatok. Börtönben voltam és fölkerestetek.”

Egyházközségünkben, a kórházban és az öregotthonokban nagyon sok az öreg és a beteg ember, akiknek legnagyobb problémájuk nem anyagi már, hanem hogy valaki rájuk nézzen, hogy valakinek fontosak legyenek, hogy valakinek átadják életük tapasztalatát, vagy szívük bánatát, hogy így, nyugodtabban fel tudjanak készülni a nagy útra. A nagy betegnek elég egy mosoly, egy simogatás, lehet, hogy már nem tud beszélni, de érzi, hogy nincs egyedül, hogy nem hagyták magára, az egyháza törődik vele. Krisztus ott fekszik a betegágyon, ott botladozik előttem az utcán. – Észreveszem-e Krisztust az embertársamban? – Ugye nehezen. Hát ezért kell gyakorolni hitünket, hogy hitünk a mindennapi életünk cselekedeteit vezérelje. Ez olyan nehéz, annyira nincs időm és az emberek olyan furcsán néznek rám. Bármilyen újba kezdek, ez mindig így van, de csak az elején. De kiért teszem mindezt? Nemde Krisztusért? Vagy talán csak azért, hogy az emberek jónak tartsanak? Milyen nehéz ezt összeegyeztetni a mai életvitellel! Soha sem volt könnyű igazán gyakorló kereszténynek lenni! Hozzáállásom attól függ: milyen súllyal játszik szerepet Jézus az én életemben.

Keresd a rászoruló embertársadban Krisztust, és meglátod, Jézus vissza fog köszönni! Ezt a gyakorlat igazolta!

Az eljövendő adventünkben ne csak várjuk Krisztust, hanem menjünk elébe. Jézus azt is mondta: „Amit nem tettetek eggyel is e legkisebbek közül, velem nem tettétek” (Mt 25,45.)

Káposztássy Béla

Ifjúsági találkozón voltunk

Október 26-án Pécsen voltunk a Dél-Dunántúli Regionális Ifjúsági Találkozón. A székesegyházban több, mint 600 fiatal gyűlt össze ez alkalomból. A nap jelmondata: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, az Istennek, ami az Istené.”

Egy-két vélemény a találkozón átélt élményekről:

„A pécsi találkozón nekem minden tetszett. De kiemelném a mozgássérült ember tanúságtételét. Ehhez kapcsolódóan eszembe jutott egy idézet Arany Jánostól: »Legnagyobb cél pedig, itt e földi létben Ember lenni mindig, minden körülményben.«”

Bernadette

„Nekünk Varga Laci atya elmékedése és Iváncsits Tamás koncertje tetszett. Nagyon megérintett egy tanúságtétel, amelyet egy mozgássérült fiatal ember mondott el.”

Judit és Edit

„Dobos Laci bácsi előadása tetszett nekem, amelyben megkülönböztette a „vallásos Ént” és a „profán Ént”. Jó lenne, ha nem két különböző Én lenne, hanem összhangban lenne e kettő.”

Klári

„A zárómise prédikációjának vidám hangulata magával ragadott.”

Melinda

„A zárómise prédikációjában Bacsmai László atyától választ kaptam arra, hogy hogyan kell szeretni:

1. Elsőként szeretni.
2. Mindenkit szeretni.
3. Az emberekben Jézust látni.
4. Úgy szeretni, mint Jézus.”

Csilla

A következő Regionális Ifjúsági Találkozó 1997. április 13-án lesz Nagykanizsán a Jézus Szíve Plébánián.

Gyertek el Ti is!

Ildikó

NE FÉLJETEK!

Megragadott és elgondolkodtatott az egyik vasárnapi szentbeszéd.

Valóban, kinek kell félnie?

– annak, aki martaléka lehet emberi gonoszsnágnak,

– annak, aki más hibája miatt veszítheti életét, vagy sajátját teszi kockára,

– annak, aki másnak rosszat tett, mert visszakaphatja,

– annak, akinek nem tiszta a lelkiismerete, mert megbünteti a Mindenható.

Miért félnek legtöbben a haláltól?

Hitünk azt tanítja, hogy visszatérünk az Úr kebelére, örök boldogság, örök nyugalom vár reánk.

Sajnos a tudomány vívmányai nagyon megijeszthetik az embereket, legyen az fiatal vagy öreg.

A minap sugározta a televízió azt a sálmánt, aki elmondta, hogy kétezerre megszűnik a világ, széthasad a Föld, az emberek gyufaszál vékonyra zsugorodnak, stb. Nem sorolom tovább, mert legjobban az botránkoztatott meg, hogy volt képe Krisztust idézni – de hamisan –, miszerint ezt Ő mondta volna a 12 tanítványnak, amikor felszállt a Mennybe.

Én azt tanultam, hogy még Krisztus sem tudta, mikor lesz a földi életnek vége, csak annyit mondott, hogy meg fogjuk látni, mert...

A címszóval kell folytatnom:

„Ne féljete!”

Idős asszony létemre még nagyon jól emlékszem, hogy nagymamám elmondta, milyen pánikot, milyen borzalmakat okoztak az 1890-es években a szektások, akik hirdették,

hogy az 1900-as év már nem fog eljönni. Mennyien vetettek véget életüknek, feladták az életért és másokért való harcot, mondván, hogy nem érdemes küzdeni – rövidesen itt a vég.

Nemcsak a TV-ben, de még nálam is megjelentek azok, akik figyelmeztettek arra, hogy kétezerre megszűnik az élet – sőt előszedve a Bibliát, iparkodtak nyomatékokat szerezni szektájuk tanainak. (A felolvasott rész csupán azt igazolta, hogy EGYSZER vége lesz a földi életnek.)

Türelmesen meghallgattam őket, majd elmondtam azokat, amit nagymamától hallottam és megnyugtattam őket, hogy NE FÉLJENEK!

Megkértem, hogy legyenek emberségesek, ne félemlítsék meg az embereket, van itt a világon elég gonoszság, háború, árvíz, pusztítás.

Beszéljenek arról, hogy milyen nagyon nagy dolog, hogy a mi kis országunkban nincs fegyverporogás, nincs bombázás, nincs éhhalál, de tanítsanak, buzdítsanak mindenkit arra, hogy lelke tiszta legyen.

Az, aki büntelen, aki mindenkor szeretetet, megbocsájtást sugároz, függetlenül korától és egészségi állapotától – meghalhat.

Amikor magamhoz veszem az Úr Testét, megköszönöm azt, hogy eddig velem volt, kérem, hogy legyen velem ezután is – valami csodálatos erőt érzek:

NEM FÉLEK A HALÁLTÓL.

Ezt kívánom minden embertársamnak. Küzdeni emelt fővel és tiszta lélekkel kell.

dr. Kujáni Gáborné

MÁRIA

(RÉSZLET)

Te asszony!

Mily erő szállt meg téged!

Mily tiszta lehetett lelked!

Mily gyönyörű vagy!

Csodálatos szíved!

Csodálatos fiad!

Csodálatos tisztaságod...

Határtalanul szenvedtél.

Mennybe vétettél.

Asszony!

Szívesen lépnek nyomodba...

Hargitai Margaréta

POSTÁNKBÓL

Róm. Kat. Plébánia Kolozsmonostor

D. a J. Kr!

Kedves Béla!
Tisztelt Egyháztanács!
Krisztusban kedves Hívek!
Szekszárd

Isten fizesse adományukat, mellyel ez év, 1996 nyár elején segítségünkre siettek, hogy az 1059-ből keletkezett kolozsmonostori volt bencés apátság – mely keltezésében testvére a volt szekszárdinak – szentélyt, mely számunkra nemzeti és vallási identitás erősítő történelmi, drága kincsünk, templomot restaurálni és megerősíteni tudjuk.

Az önk segítségére is lényegesen fontos volt ott és akkor, amikor azt mint egy fontos „követ”, beépítettünk ebbe a folyamatba, mely elkezdődött 1995 októberében és számításunk szerint, ha gondviselő Istenünk is úgy akarja, akkor 1997 májusának végéig befejezünk. Télen a belső munkálatokat végezzük, amennyiben még rendel a Gondviselő segítők.

A kolozsmonostori egyházközség hívei nagyrészt áldozatossággal veszi ki részét ebből a közkincset érintő, átmentő munkából.

Örömmel közölhetem, hogy örömmünk közös legyen, hogy a nehezen túl vagyunk, vagyis a falak megerősítése – volt, ahol gyökeres beavatkozásra volt szükség – visszabontásra és újraépítésre, ezek megtörténtek.

A következőkben a hajórészmenyvezetének a teljes újjáépítése történik, valamint a 11 db ablak gyökeres orvoslása, a fűtés és a padlózat kiépítése. Ezek után következik egy 203 éves orgona restaurálása, melyet egy elnéptelenedett szász faluból (Szászdályából) mentettünk át az utókornak. (2 manuális-pedállal-kézigyártmányú nyelvsíp változattal rendelkező, 22 regiszteres orgona, mely szebb és nevesebb teheti, itt a Kolozsvár-Monostor 100.000 lakosú tömbházsivatag lakóinak az életét, bízunk abban, hogy így lesz és, hogy a szekszárdi testvérek is ezt személyesen megtapasztalhatják, ide ellátogatva).

Amikor akatúális lesz a meghívás, meghívjuk szeretettel.

Kolozsmonostor, 1996. november 6-án

Tisztelettel

Kádár István

Pannonhalma és pécsi Pálos-mise

Béla atya vezette ifjúsági csoportunk október 23-án Pannonhalmán (hazafelé Győrben), november 26-án Pécsen volt egy kisebb zárandoklaton.

Pannonhalmára egy csodálatos ünnepen érkeztünk, ahol láttuk azt, hogy 1956 eseményei, az utána következő nehéz időszak, a rendszerváltás nem okozott lényegi változást. A tanulás, tanítás szeretete megmaradt, mindkettő Isten nagyobb dicsőségéért. Kiindulópont mindvégig a bencés regula maradt, annak egyik fő gondolata: részesei vagyunk a világnak. (Ora et labora! Imádkozzál és dolgozzál!) Úgy gondolom, hogy az ott tanuló diákok örömmel vannak a bencés atyák között, abban a szép környezetben. Az ott tanítók igyekeznek nemcsak négy-hat évben gondolkodni, az érettségit csak küszöbnek tekintik.

Fontosnak tartják, hogy a diákokat a fegyelmezett élet alapelvei belülről mozgassák, ne külső kényszer hatásaként élje meg ezeket. Amikor az iskolába jelentkezik valaki, nyitott könyv. A közösségnek az a feladata, hogy a tanulóknak segítsen megkeresni helyét a világban. A bencés atyáknak a tanításban világi munkatársak segítenek. Ahhoz, hogy ők is „bencéseknek” nevezhessék magukat, legalább négy dolog szükséges: minden tanítványt név szerint ismerjenek, mindenki családi bátterét ismerjék, mindig a diák rendelkezésére álljanak, és minden tanulóknak a személyiségében rejlő adottságára építsenek, azt kibontakoztatva.

A bencés atyák életüket szentelik Istennek tanításuk által. Hasonló elhivatottságot láthattunk Pécsen a pálos misén. Engem leginkább a tanúbizonyosságok ragadtak meg. Jó érzés volt látni a sok fiatal szerzetesjelöltet, akikből nagyon erősen sugárzik az élet szeretete, a vidámság, a boldog elhivatottság.

A prédikáció témája a szerelem, a párkapcsolat előkészítése volt. Igaz, hogy a jezsuita atya közvelelőül nem tapasztalta meg a házasság örömeit, nehézségeit, de ez nem volt akadály annak, hogy nagyon is helytálló, bölcs, szép dolgokat mondjon a témáról, (sőt!)

Lelkileg feltöltődve jöttünk haza, mind Pannonhalmáról, mind Pécsről, és örömmel imádkoztunk azért, hogy a szerzetesek maradjanak meg hívásukban és továbbra is olyan boldogok legyenek, mint amilyen boldognak láthattuk őket.

Lónárdi Edit

Belvárosi Plébánia hirdetései

December 8. délután 3 óra

Lelki Adoptálást vállalók összejövetele a plébánián.

December 9. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: A kivonulás és honfoglalás.

December 13-15. TRIDUUM – lelkigyakorlatos beszédek az esti szentmiséken. Vezeti: Werner Imre SVD misszionárius atya.

December 16. este 1/2 7 órakor karácsonyi hangverseny templomunkban.

Közreműködik: Pedagógus kórus, vezényel: Gerse József orgonán kísér: Papp Szilárd

December 20. este 6 óra

karizmatikusok szentmiséje. Vezeti: Marik Tamás atya.

December 23. délelőtt megünneljük a betegekhez karácsonyi gyónás-áldozási alkalomra

este 7 óra: Előadás az Ószövetségről: A bírák, Dávid és Salamon kora.

December 24. délután 4 óra Betlehemes-pásztorjáték, szentmisével

éjjel 11 óra énekes Jézus köszöntő – szerepel: a templom énekkara

éjféli szentmise

December 25 és 26-án ünnepi miserend: 9, 11 és este 6 órakor

December 28. délelőtt 10-12-ig Béralkozásra készülő 8. osztályosokkal találkozás a plébánián

December 31. este 8 órakor ünnepi hálaadás szentmisével, beszámoló az 1996. évről.

Január 13. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: a királyok és próféták kora (9-7. sz.)

Január 20. Képviselőtestület programja este 6 óra közös szentmise

3/4 7 óra zárszámadási gyűlés

Január 27. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: babilóni fogtság, teremtés teológiája

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe – gyermekek megáldása a templomban

Február 18. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: Késői próféták (6-2 sz.)

Február 24. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: Bölcsességi irodalom

Március 10-án este 7 óra Előadás az Ószövetségről: Makkabeusok kora, Dániel és Jónás próféták

Március 21-23 Nagyböjti TRIDUUM Vezeti P. Nemeshegyi Péter SJ.

Március 24. este 7 óra Előadás az Ószövetségről: Zsoltárok, Újszövetség az Ószövetségben

Újvárosi Plébánia hirdetései

Hétközben kedden és pénteken este 1/2 6, szombaton este 5 órakor vasárnap előesti szentmise

Vasárnap 1/2 8 és 10 órakor szentmise

Minden hónap 2. vasárnapján du. 5 órakor német nyelvű szentmise

Ádventi hajnali „Rorate” mise csak csütörtökön – dec. 5., 12., 19. – reggel 8 órakor

KARÁCSONY:

December 24. 24 óra Éjféli mise

December 25. reggel 1/2 8 és du. 10 óra szentmise

December 26. reggel 1/2 8 szentmise

du. 5 óra német nyelvű szentmise

December 31. du. 5 óra évvégi hálaadó szentmise

1997. január 1. reggel 1/2 8 és du. 10 óra szentmise